

Vereniging Landelijke Organisatie Dibevo
Postbus 94
3800 AB Amersfoort
info@dibevo.nl

Opsteller: Henk van Houwelingen, secretaris

Datum: 12 maart 2020

Betreft: Reactie Dibevo op de internetconsultatie Wet vertrouwenspersonen

Dibevo is de brancheorganisatie voor ondernemers in de gehele gezelschapsdierensector en verenigt de hele bedrijfskolom binnen de huisdierenbranche. Het ledenbestand van Dibevo omvat ruim 1.400 bedrijven en bestaat uit:

- fabrikanten van en de groothandels in dierenbenodigdheden en –voerders en artikelen ten behoeve van de hengelsport;
- im- en exporteurs van levende dieren, aquarium- en vijvervissen;
- dieren-, aquarium- en hengelsportspecialzaken;
- tuincentrum met afdeling ‘dier’;
- dierverzorgende bedrijven (dierenpensions en trimsalons).
- Daarnaast heeft Dibevo 1.000 indirecte leden via de beroepsvereniging ABHB (trimsalons).

Dibevo vindt goede arbeidsomstandigheden belangrijk en neemt daarvoor allerlei maatregelen, onder andere door goede cao-afspraken te maken en haar leden via het vakblad goed te informeren over het belang van een gezonde werkomgeving. Daarbij beschikt een groot deel van de sector over een branche ri&e en is het Dibevo - Zorgportaal ingericht. De bedrijfsarts kan bij aan verzuim gerelateerde ongewenst gedragingen al adviezen geven.

Dibevo stelt zich op het standpunt dat verzuim, ook door ongewenste gedragingen, al voldoende wettelijk is verankerd.

Het grootste deel van onze achterban bestaat uit familiebedrijven. ‘Kleine’ MKB-bedrijven met minder dan 5 FTE. Tegelijkertijd is bekend dat het ziekteverzuim juist bij familiebedrijven extreem laag is.

Kijkend naar deze initiatiefwet, zien wij dat bij de cijfermatige onderbouwing in de memorie van toelichting sprake is een inaccuraat duiding, cherry picking en getalsmatige vervuiling. Belangrijk is om voor ogen te houden welk ongewenst gedrag, door wie, daadwerkelijk tot verzuim heeft geleid. Uit tabel 3.4 van de nationale enquête blijkt dat verzuim met als aanleiding ongewenst gedrag door leidinggevend, collega’s en/of derden al jaren tussen de 2,1% en 2,4% van het totale verzuim ligt. (Bron NEA 2007 t/m 2017 (TNO/CBS).

De voorgestelde oplossing, een wettelijke verplichting tot instelling van vertrouwenspersonen ziet toe op de interne organisatie. In de cijfermatige onderbouwing van het verzuim is ook meegenomen het verzuim door ongewenst gedrag van derden.

Dus mensen buiten de organisatie, bijvoorbeeld bij een overval, diefstal (met geweld), agressieve/intimiderende klanten en ga zo maar door. Daarvoor is de vertrouwenspersoon dus geen oplossing.

Vastgesteld moet ook worden dat in de getallen ook die gevallen zitten, waarbij iemand, hoe ongewenst ook een keer 'een foute grap' maakt, daarop wordt aangesproken en het nooit weer doet. Ook voor deze gevallen is de vertrouwenspersoon geen oplossing.

Als deze gevallen van ongewenst gedrag door derden en eenmalige incidenten uit de cijfers worden gehaald, blijkt nog sterker dat deze zeer zware maatregel veel wegheeft van het met een kanon schieten op een mug.

De genoemde voorbeelden als de nationale politie, defensie hebben enkel het doel om de beelden te versterken. Wat daaraan wel klopt, is dat uit de nationale enquête blijkt dat hoe groter het bedrijf, hoe hoger het aan ongewenst gedrag gerelateerde verzuim.

Kleine bedrijven (tot 5 FTE) hebben het laagste verzuim. Zo rond de 3%. In dit voorstel wordt op geen enkele wijze rekening gehouden met deze verschillen.

Er wordt ook onderkend dat een vertrouwenspersoon ontbreekt bij kleine bedrijven en tot kleine bedrijven worden dan bedrijven gerekend tot 50 werknemers. Nog even los van de vraag wat dan kleine bedrijven zijn, blijkt ook hieruit dat als bedrijven met meer dan 50 werkenden wel vertrouwenspersonen in dienst hebben en dit probleem niet afneemt, uit de praktijk dus schijnbaar blijkt dat een vertrouwenspersoon niet de juiste oplossing is.

Daarbij zijn bedrijven met 10 tot 50 werknemers gewoon grote(re) MKB-bedrijven. Het CBS geeft aan dat in 2019 er ruim 1.1 miljoen bedrijven zijn tot 10 werkzame personen en 52 duizend bedrijven met 10 tot 250 werkzame personen. Ook op dit punt blijkt een gebrek in de cijfermatige onderbouwing te zitten en houdt dit voorstel geen rekening met de enorme aantallen microbedrijven, waar ongewenste (interne) gedrag in veel mindere mate een rol speelt, dan bij grotere bedrijven. En dat er geen oog is voor deze veel te zware en niet effectieve ingreep voor 1,1 miljoen bedrijven.

De kern van het probleem met deze maatregel is dat juist kleine(re) bedrijven onevenredig zwaar worden getroffen. De administratieve lastendruk gaat omhoog, de aan arbeid gerelateerde kosten zullen exponentieel stijgen, omdat dit wettelijk verplicht wordt. Het grootste deel van de bedrijven zullen hier nooit gebruik van hoeven maken, zal leiden tot een gebrek aan draagvlak en dit systeem ondermijnen. En is bovendien slecht handhaafbaar.

Hoe lovenswaardig het initiatief ook lijkt, het druist in tegen alle intenties en afspraken rond het verminderen van de administratieve lastendruk, juist voor MKB- bedrijven. Het is niet voor niets dat er een MKB toets is.

De stapeling van allerlei wetgeving maakt dat het voor deze ondernemingen niet meer is te behappen. Bovenop alle personeel gerelateerde verplichtingen die een kleine werkgever al heeft op administratieve vlak, fiscale vlak, de cao, arbo, verzuim en re-integratie, zal ook deze maatregel leiden tot meer kosten, meer risico's.

Dit zal het al aanwezige gevoel, dat het in dienst hebben van werknemers een te zware last is, alleen maar versterken. Namelijk dat je door al die maatregelen en risico's maar beter

niet aan werknemers kunt beginnen en dat, als je wel een werknemer nodig hebt, de oplossingen beter in nog meer flex en het verleggen van die risico's moet zoeken.

Dit wordt nogmaals versterkt als je kijkt naar de kosten die hiermee zijn gemoeid. Een basisabonnement van 300 tot 750 euro, de inzet van een vertrouwenspersoon die tussen de 80 en 130 euro kost, de (bij)scholing van 1500,-. Dergelijke bedragen zijn van dien aard dat deze voor microbedrijven niet zijn op te brengen en niet op zullen wegen tegen het verwachte effect.

Kortom: als Dibevo zijn wij tegen het initiatiefvoorstel omdat:

- de getalsmatige onderbouwing gebrekkig is
- dit niet strookt met het beleid van terugdringing van de administratieve lastendruk
- de maatregel niet passend is
- de maatregel onevenredig zwaar is, juist voor microbedrijven (tot 10 werkenden)
- een aantal ongewenste effecten heeft en meer flex in de hand werkt
- onvoldoende effectief is